

בלבבי חלק א' פרק ב' - בירור תכלית החיים

בלבבי-א 002 מה נקרא קרבת השית
מספר שיעור בקול הלשון 1127715
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק ב': אמונה - שיש בורא לעולם

המחבר ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב רבות על כמות עצומה של נושאים בכל תחומי עבודת השם. דרכו היא להגיע לחכמה, המקור העמוק של כל נושא, ומשם להסביר את הפרטים המקיפים את החכמה.

קונטרס זה ייקח חלק קטן וספציפי, בינה, פרטים, ובמשך הזמן יעזור ללומד לבנות את התמונה הגדולה יותר, את החכמה, שהיא לב העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

א' מקור: ...סוד החיים הפנימים, הוא עולם של פשטות נפשית, "אלקי נשמה שנתתה בי טהורה היא". וכשם שילד שהוא עדיין טהור, הוא מבין דברים פשוטים, כן הנפש הפנימית של האדם, נקודת הטהרה שבו, צריכה דברים פשוטים. ובכדי לעורר את נקודת האמת שבנפש, שהיא נקודה טהורה וזכה, צריך להשתמש בכח הפשיטות. זוהי נקודת מפתח לכל הדרך שנדרוך בה ב"ה. (סעיף מד)

"סוד החיים הפנימים, הוא עולם של פשטות נפשית"

ב' מקור: "מהי אותה נקודה שכל אדם צריך להתחיל לעבוד בה? היא ההכרה שיש בורא לעולם! הכרה פשוטה וברורה שיש בורא לעולם... ובאמת כל אדם חייב לעבוד על הנקודה הפשוטה ... ביותר, שיש בורא לעולם!" (סעיף מה)

"כל אדם חייב לעבוד על הנקודה הפשוטה ... ביותר, שיש בורא לעולם!"

ג' מקור: "בכדי להשיג את הדברים, לא צריך להיות לא גאון, ולא מוכשר במיוחד, מספיק לשם כך קורטוב של אמת בלב שיחפש אמת, ויחפש את הקב"ה שהוא התכלית של החיים. וכיון שידוע וברור לאדם שהתכלית היא אצל הבורא עולם, הקרבה והדבקות אליו, לכך המחשבה הראשונה שהוא עמל עליה, לזכור בכל עת ובכל שעה שיש בורא לעולם. (סעיף נא)

"לא צריך להיות לא גאון, ולא מוכשר במיוחד, מספיק לשם כך קורטוב של אמת בלב שיחפש אמת"

ד' מקור: אדם שחי עם המחשבה שיש בורא לעולם בתמידיות... ועם המחשבה הזו הוא חי לאורך כל יומו ... יכולים להפוך את כל צורת חייו של האדם, כל חייו ישתנו מן הקצה אל הקצה. (סעיף נא)

"אדם שחי עם המחשבה שיש בורא לעולם בתמידיות..., כל חייו ישתנו מן הקצה אל הקצה."

בלבבי חלק א' פרק ב' - בירור תכלית החיים

ה' מקור: "עד כמה שנראה שהנקודה הזו פשוטה (הנקודה לזכור שיש בורא לעולם כל הזמן) כך הריחוק של האדם מכך גדול... וכבר כתב החזו"א איגרת הדרכה מפורטת לאדם, ובסופה כתב 'והעיקר לזכור לפני מי אתה עמל'. כלומר אדם יכול להיות עמל, ויש לו דרך ברורה והדרכות מסודרות, אולם העיקר חסר אם לא זוכרים לפני מי אנו עמלים. (סעיף נד)

"והעיקר לזכור לפני מי אתה עמל"

ו' מקור: "צדיק באמונתו יחיה" כלומר, שהוא מקבל חיות מעצם ידיעת האמונה שיש בורא עולם. כאשר הידיעה היא ידיעה שכלית, אפשר לקבל ממנה מעט מעט חיות, אולם כאשר הידיעה היא ידיעה של לב, אזי האדם יונק את חיותו מן הידיעה הפשוטה שיש בורא עולם. (סעיף נה)

"כאשר הידיעה היא ידיעה של לב, אזי האדם יונק את חיותו מן הידיעה הפשוטה שיש בורא עולם."

ז' מקור: "היסוד והשורש של כל עבודת האדם, ליסד בנפשו פנימה, שהנפש תחוש בכל עת ובכל שעה ממש שיש בורא לעולם... לאורך כל היום, האדם צריך לילך עם המחשבה הפשוטה ביותר שיש בורא לעולם, מחשבה פשוטה, פשוטה שבפשוטים, בלי התבוננות מעמיקה." (סעיף סג)

"האדם צריך לילך עם המחשבה הפשוטה ביותר שיש בורא לעולם"

"יש בורא לעולם - לזכור בכל רגע, לחוש בלב, לחיות עם זה תמיד."

לחיות את הפרשה נח תשפ"ו

וַיֹּאמֶר ה' לְנֹחַ בְּאֶ-אֶתָּה וּכְל־בֵּיתְךָ אֶל-הַתֵּבָה (בראשית ז, א)

תיבה נח ייחודית

סביב תיבת נח היה מבול, ולצורך שמירת נח, משפחתו, וכל הבאים לתיבה, היה נצרך תיבה לשומרם מפני מימי המבול. וזוהי הסיבה החיצונית, שנצרך תיבה בדור המבול. ומעין כך בדור דידן, לשמור את עצמו מהמבול הרוחני של דור זה. אולם באופן פנימי, 'לפיכך נברא האדם יחידי' (ילקוט שמעוני (פרשת בראשית, רמז טו), ולפיכך נצרך לבנות לעצמו עולם פנימי. ולצורך כך נצרך לפחות להיות שנה כנח בתיבה, או מעין כך, על מנת לבנות עולם פנימי לעצמו, חובת

האדם בעולמו הפרטי שלו, בנין חלקו ללא תערובת של חלקים אחרים. ואז להיות אח"כ דעתו מעורב עם הבריות, ומידי פעם לחזור לתיבה על מנת לא לאבד את עולמו הפרטי.

למעשה:

בכל יום להסתגר כמה דקות מכל הסביבה - כתיבת נח פרטית. ולחוש את האני האמיתי שלו.